

68. YHTEISVASTUUSTA JA HALLITUSTEN VASTUUSTA

Viime päivinä on monelta taholta kehotettu osallistumaan yhteisvastuuseen vanhusten, varattomien ja heikko-osaisten auttamiseksi. Yhteisvastuu on tärkeää yhteiskunnassa, mutta sen pitäisi kulminoitua hallitusten toiminnassa.

Kaikki 2000-luvun hallitukset ovat – jokainen omalla tavallaan – ajaneet taloutemme tilaa nykyiseen kurimukseen. Jo 1990-luvulla hallituspuolueet aloittivat kansalaisten tulon rajoittamisen, väestön heikoimmasta päästä. Silloin ”innovoitiin” taitettu indeksi, joka tarkoitti sitä, että eläkeläisten eläkkeet eivät enää nousseet yhdessä palkkojen kanssa, vaan eläkkeitten nousua jarrutettiin. Tällä hetkellä ollaan siinä, että yli 80-vuotiaitten eläkkeet ovat 31,8 % jäljessä (MunkinSeutu 4-5/2019). Kun kolmasosa tulosta jää puuttumaan, se kirpaisee ketä tahansa, mutta erityisesti muutenkin pienituloisia vanhuksia.

Ylikansallisten hoitoyritysten vanhustenhoito on todella vain jäävuoren huippu, sillä kaltoinkohtelu alkoi kansallisesti jo neljännes vuosisataa sitten. Kaikki seuraavat hallitukset ovat hiljaa ja häpeämättä seuranneet samaa rataa; se on ollut helppoa, sillä eläkeläiset eivät voi lakkoilla, eikä ketään kiinnosta heidän asiansa. Moni eläkeläisistä ei varmaan edes tiennyt, mitä tapahtui. Eläke vain ei enää riittänyt kotiin, ruokaan ja lääkkeisiin.

Yhteisvastuu ei riitä korjaamaan hallitusten aikaansaannoksia; myös valtiolla on oma vastuunsa kansalaisistaan.

Ulla Grünstein
suunnittelija

Helsinki